

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Osijek, Trg Ante Starčevića 7/II

Poslovni broj: 6 Us I-436/2021-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Blanki Sajter, uz sudjelovanje zapisničarke Anice Žigmundić, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojega zastupaju službene osobe prema generalnoj punomoći za zastupanje, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 5. listopada 2021.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/27, URBROJ: 376-05-2-21-7 od 2. ožujka 2021.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom štete u ovoj upravnoj stvari.

Obrazloženje

1. Tuženik je odlukom KLASA: UP/I-344-08/21-01/27, URBROJ: 376-05-2-21-7 od 2. ožujka 2021. odbio zahtjev za rješavanje spora tužitelja kao korisnika, s operatorom javnih komunikacijskih usluga

2. Tužitelj u tužbi navodi kako je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo, te ie nepravilno utvrdio činienično stanje. Ističe da nikada sa zainteresiranom osobom nije zaključio bilo kakav ugovor "na daljinu", te navodi da je između tužitelja i zaključen ugovor u poslovnici d.o.o. u Osijeku 5. listopada 2018. Navodi da se u provedenom postupku d.o.o. poziva na poseban zahtjev tužitelja da se zaključeni ugovor izmjeni te da se omogući prijem usluge i na "dodatnom televizoru". Tužitelj tvrdi da mu je prilikom zaključivanja ugovora u poslovnim prostorijama predočen drugačiji sadržaj ugovora (od zaključenog), a sadržaj tog ugovora je vlastitom rukom napisala službenica (o kojoj tužitelj zna jedino da se zvala Neverika). Navodi da u spisima predmeta postoji skenirani rukopis iz kojeg slijedi da bi ugovorne obveze

drukčijeg sadržaja u odnosu na tvrdnje zainteresirane osobe (), tuženik navodi da iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelju ponuđen ugovor zainteresirane osobe od 12. listopada 2018. putem sredstava daljinske komunikacije. Tužitelj je najprije sklopio ugovor 5. listopada 2018. te naknadno zatražio dodatni TV priključak, stoga prvi ugovor nije aktiviran već je sklopljen novi - daljinskim putem gdje je uključen i dodatni TV priključak 12. listopada 2018., a navedeni ugovor je aktiviran 1. studenog 2018. izvršenjem prijenosa broja Računi su nakon stupanja naknade na snagu iznosili 294,00 kn sve do isteka ugovorne obveze 1. studenog 2020. Nadalje, istekom ugovorne obveze tužitelj gubi popust od 70,00 kn na dodatni digitalni prijemnik kao i na Planet Sport. Tuženik ističe da je zainteresirana osoba tužitelju i nakon isteka ugovorne obveze odlučila bez obzira na istek iste stornirati naplatu dodatnog TV prijemnika po računu za studeni i prosinac 2020. Tuženik se poziva na primjenu odredbe članka 41. stavaka 1., 3. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17; dalje: ZEK), članka 18. stavka 1. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine broj: 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16 i 68/19; dalje: Pravilnik), te ističe da je obveza pružanja ugovorenih usluga nakon isteka obveznog trajanja ugovora propisana Pravilnikom. Stoga je zainteresirana osoba nastavkom pružanja ugovorenih usluga korisniku sukladno važećem cjeniku postupila u skladu s propisanom obvezom, dok je pravo korisnika da istekom ugovorne obveze izvrši produženje iste ili izvrši raskid ugovora sa postojećim operatorom. Slijedom navedenog, obračun po računima izdanim nakon isteka ugovorne obveze sukladno važećem cjeniku je ispravan jer nije dokazano da je došlo do sklapanja novog pretplatničkog ugovora. Slijedom navedenoga, a uvažavajući i da je tužitelj imao ugovoreno obvezno trajanje ugovora za što je dobio i određene pogodnosti prilikom sklapanja takvog ugovora, sukladno cjeniku i važećim propisima u konkretnom slučaju tuženik smatra da nisu utvrđene nepravilnosti. Dakle, imajući u vidu da sastavni dio svakog pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja odabranih tarifnih modela i usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa te obzirom da zainteresirana osoba korištenje javnih komunikacijskih usluga po naprijed navedenim uvjetima i ponudama, odnosno cijenama nema u svojoj poslovnoj ponudi, tuženik smatra kako se ne može uvažiti zahtjev tužitelja za daljnjim nastavkom pretplatničkog ugovora na osnovi zahtjeva za fiksnim uslugama od 5. listopada 2018. Konačno, tuženik napominje kako bi održavanje spomenutog pretplatničkog ugovora bilo protivno odredbama ZEK-a i Općih uvjeta. Tuženik ističe da tužitelj nije iznio nikakve nove činjenice niti dokaze u odnosu na ono što je već prethodno utvrđeno, te tuženik smatra da pobijanom odlukom nije povrijeđen zakon tužitelju na štetu i predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Dana 28. rujna 2021. u ovome sudu je održana rasprava na koju su pristupili tužitelj i službene osobe tuženika, te su stranke ostale kod svojih prethodno iznesenih navoda. Tužitelj je istaknuo da mu niti jedan od navedenih ugovora sklopljenih tijekom 2018. s nije bio uručen sve do 2020. na njegovo traženje, te je naveo da mu nije bio poznat sadržaj ugovorne obveze jer je smatrao da je sklopljen ugovor s drugačijim obvezama na temelju ponude djelatnika. Smatra da nisu bile ispunjene pretpostavke za sklapanje ugovora od 12. listopada 2018. Istaknuo je da mu je u poslovnicu u trenutku zaključivanja ugovora bilo dogovoreno ostvarenje zahtjeva i u odnosu na dva TV prijemnika, te da stoga nije naknadno podnosio zahtjev u odnosu na drugi TV prijemnik, odnosno oba su trebala biti uključena u cijenu od 244,00 kn.

5. Primjenom odredbe članka 33. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavna suda

Republike Hrvatske i 29/17.) u svezi odredbe članka 292. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/1991 – 70/2019), sud je odbio kao nepotreban za rješavanje ove upravne stvari dokazni prijedlog radi saslušanja tužitelja u svojstvu stranke kao i dokazni prijedlog utvrđenja i saslušanja osoba na koje se tužitelj poziva (tadašnji zaposlenici poslovnice radi utvrđenja okolnosti sadržaja ugovorne obveze tužitelja i njegovih obveza prema), obzirom da se razlozi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja nalaze u spisu tuženika, te radi izbjegavanja stvaranja dodatnih nepotrebnih troškova, u smislu članka 8. Zakona o upravnim sporovima.

6. Tijekom dokaznoga postupka sud je izvršio uvid u spis, spis upravnoga postupka te u sve isprave koje su priložene istima.

7. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, a sukladno odredbi iz članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Člankom 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) propisano je da primjena odredaba ovoga Zakona ne utječe na prava korisnika usluga ili potrošača, koja su uređena posebnim zakonom (stavak 2.). U provedbi odredaba ovoga Zakona Agencija će osobito surađivati s tijelom nadležnim za zaštitu potrošača, u skladu s posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača (stavak 4., točka 2.).

9. Odredbom članka 12. stavka 1. točke 11. ZEK-a propisano je kako su u nadležnosti Agencije sljedeći regulatorni i drugi poslovi: rješavanje sporova između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

10. Iz odredbe članka 41. ZEK-a proizlazi kako se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor) (stavak 1.). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3.). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4.).

11. Prema odredbi članka 51. stavka 1. ZEK-a u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a

operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

12. Odredba članka 18. stavak 1. Pravilnika propisuje da je istekom razdoblja minimalnog obveznog trajanja pretplatničkog ugovora, operator dužan nastaviti pružati ugovorene usluge pod uvjetima ugovorenim u pretplatničkom ugovoru te sukladno važećim općim uvjetima i cjenikom, osim u slučaju kada je pretplatnik unaprijed odredio dan raskida pretplatničkog ugovora.

13. Uvidom u spis upravnoga postupka utvrđeno je kako je tuženik pokrenuo, na temelju zaprimljenog zahtjeva od 11. siječnja 2021, postupak rješavanja spora između tužitelja kao korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga d.o.o., u skladu s odredbama članka 51. ZEK-a. U zahtjevu tužitelj navodi da prigovara visini izdanih računa za mjesec listopad i studeni 2020. kao i za buduće obveze plaćanja usluga prema te da nikada nije zaključio ugovor na daljinu. Nadalje je naveo da je redovito plaćao račune u iznosu od 294,00 kn iako su isti trebali biti umanjeni još za 50,00 kn, te da je stoga zakinut za iznos od 900,00 kn koje je platio u 18 mjeseci. Tužitelj smatra da je dužan naplaćivati uslugu sukladno ugovoru zaključenim 5. listopada 2018. na prodajnom mjestu.

14. Tužitelj je prethodno podnio prigovor navedenom operatoru kojim je izrazio nezadovoljstvo ugovorenim uvjetima za fiksnu uslugu Trio paketa (Internet + TV+Telefon) koja se vodi pod šifrom korisnika 1.25557880, te obračunom mjesečne naknade za najam dodatnog digitalnog tv prijamnika na računu za listopad 2020.

15. U povodu izjavljenog prigovora Povjerenstvo za rješavanje pritužbi potrošača donijelo je odluku 22. prosinca 2020. kojom je prigovor odbijen kao neosnovan, te je 24. prosinca 2020. odluku pismeno izradilo i otpremilo elektroničkim putem tužitelju.

16. Tuženik je u svrhu utvrđivanja činjeničnog stanja zatražio očitovanje od te je operator u svom očitovanju naveo da je predmet prigovora korisnika nezadovoljstvo ugovorenim uvjetima za fiksnu uslugu Trio paket (Internet + TV + Telefon). Provedenom provjerom utvrđeno je da je 5. listopada 2018. sklopljen pretplatnički ugovor za fiksnu uslugu Trio paket (Internet + TV + Telefon), uz ugovornu obvezu od 24 mjeseca; ukupni ugovoreni iznos mjesečne naknade iznosi 294,00 kn, a odnosi se na mjesečnu naknadu za uslugu Trio paket (Internet+ TV + Telefon) u iznosu od 249,00 kn (mjesečna naknada za Trio paket u iznosu od 229,00 kn + naknada za pristup uslugama fiksne mreže u iznosu od 20,00 kn), mjesečna naknada za PlanetSport u iznosu od 45,00 kuna; cijene su promotivne i vrijedile su do isteka ugovorne obveze; pri tome je ugovorena i aktivacija prvog dodatnog TV prijamnika bez naplate mjesečne naknade za najam za vrijeme trajanja ugovorne obveze; ugovor je sklopljen na ovlaštenom prodajnom mjestu. navodi da je o navedenim okolnostima u posjedu valjanog pretplatničkog ugovora kao i popratne dokumentacije, te da su pri zasnivanju pretplatničkih odnosa poštovane sve propisane procedure, a koje nisu ukazale na postojanje nedostataka slijedom kojih bi podneseni zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa bio odbijen. Operator iznosi pojedinosti prigovora (pritužbe) tužitelja u odnosu na račun za listopad 2020., gdje tužitelj navodi da nije izdan sukladno ugovorenim uvjetima, te je trebao iznositi maksimalno 294,00 kn. Operator navodi da je na prigovor odgovoreno 19. studenog 2020., na način da je tužitelj obaviješten da je (nakon obavljenih provjera) utvrđeno kako je na mjesečnu naknadu za dodatni TV priključak trebao imati popust do kraja listopada 2020., te je izvršeno umanjjenje računa u iznosu od 70,67 kn. Operator navodi i da je korisnik bio upućen da mu je 1. studenog 2020. istekla ugovorna obveza te da se na budućim računima više neće primjenjivati promotivni popusti, te je bio upućen u mogućnost

produljenja ugovora po novim uvjetima. U odnosu na prigovor koji se odnosi na elektroničku poštu od 5. studenog 2020. korisnik je upoznat da je e-mail uputio na neispravnu elektroničku adresu. Dana 6. prosinca 2020. tužitelj je izjavio prigovor Povjerenstvu za reklamacije potrošača zbog isteka promotivnih popusta uslijed prestanka ugovorne obveze. Operator je naveo da se prigovor odnosio na buduću naplatu mjesečne naknade dodatnog TV priključka te na buduću naplatu Trio paketa, dodatnog priključka i PlanetSport paketa, a nakon isteka ugovorne obaveze za fiksnu uslugu pod šifrom pretplatnika 1.25557880. Tužitelj je zatražio i provjeru odnosno dostavu ugovora za dodatni priključak (zaključenog 12. listopada 2018.), navodeći da nema obaveze plaćati naknadu za dodatni priključak niti prestankom ugovora. Operator je tužitelju predložio dogovor oko ponude za produljenje, koji tužitelj nije prihvatio, te je utvrđeno da je istek predmetne ugovorne obveze nastupio 1. studenoga 2020., a stoga je predmetni popust od 70,00 kn trebao biti primijenjen na iznos mjesečne naknade za najam dodatnog digitalnog prijemnika i na račun za studeni 2020., zbog kojeg propusta će tužitelju biti umanjen račun za prosinac 2020. u navedenom iznosu. S obzirom na prestanak ugovorne obveze od prosinca 2020. više se neće primjenjivati popust na iznos mjesečne naknade za Trio paket od 50,00 kn, a od siječnja 2020. neće se primjenjivati popust na mjesečnu naknadu za najam dodatnog digitalnog prijemnika. Tužitelj je ponovno bio upoznat s mogućnošću produljenja ugovora prema novo dostupnoj ponudi radi izbjegavanja navedenog uvećanja obračuna.

17. Tuženik je nakon provedenoga postupka donio pobijanu odluku od 2. ožujka 2021., u čijem obrazloženju je naveo da je, primjenom odredbe članka 41. stavaka 1., 3. i 4. ZEK-a u smislu prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika javnih komunikacijskih usluga kao i članka 18. stavka 1. Pravilnika, uvidom u dostavljene ispise iz tehničkog sustava operatora, utvrđeno da je obveza pružanja ugovorenih usluga nakon isteka obveznog trajanja ugovora propisana Pravilnikom, te je nastavkom pružanja ugovorenih usluga korisniku sukladno važećem cjeniku postupio u skladu s propisanom obvezom, dok je pravo korisnika da istekom ugovorne obveze izvrši produženje iste ili izvrši raskid ugovora sa postojećim operatorom. Slijedom navedenog, tuženik zaključuje da je obračun po računima izdanim nakon isteka ugovorne obveze sukladno važećem cjeniku ispravan jer nije dokazano da je došlo do sklapanja novog pretplatničkog ugovora. Stoga tuženik utvrđuje da u konkretnom slučaju nisu utvrđene nepravilnosti, te da ne postoji pravna osnova za prihvrat prigovora iz zahtjeva za rješenje spora.

18. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj najprije sklopio ugovor 5. listopada 2018., te je naknadno zatražio dodatni TV priključak, stoga ugovor od 5. listopada 2018. nije aktiviran već je sklopljen novi ugovor na daljinu, gdje je uključen i dodatni TV priključak, i to 12. listopada 2018. Dakle, navedeni ugovor sklopljen je putem sredstava daljinske komunikacije i isti je valjan bez potpisa i pečata. Navedeni ugovor je aktiviran 1. studenog 2018. izvršenjem prijenosa broja Sklapanjem ugovora iznos mjesečne naknade u 24 mjeseca sa svim popustima iznosio je 274,00 kn sve do mjeseca rujna 2019. kada je isti povećan za iznos od 20,00 kn koji se odnosi na naknadu „Pristup uslugama fiksne mreže”. Računi su nakon stupanja naknade na snagu iznosili 294,00 kn sve do isteka ugovorne obveze odnosno 1. studenog 2020. Valja naglasiti da je tužitelju nakon isteka ugovorne obveze odlučio (bez obzira na istek iste) stornirati naplatu dodatnog TV prijemnika po računu za studeni i prosinac 2020. Naime, istekom ugovorne obveze tužitelj je izgubio popust od 70,00 kn na dodatni digitalni prijemnik kao i na ponudu paketa Planet Sport.

Prestankom ugovorne obveze tužitelj je imao mogućnost broj prenijeti u drugu mrežu operatora ili sklopiti novi ugovor s navedenim operatorom.

19. Pitanje valjanosti ugovora na daljinu, s obzirom na obvezni sadržaj predugovornih obavijesti o kojima potrošač mora biti obaviješten prije sklapanja ugovora izvan poslovnih prostorija, odnosno kod sklapanja ugovora na daljinu, uređuje odredba članka 57. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 41/14. i 110/15.), važećeg u vrijeme sklapanja ugovora. Odredbom članka 66. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača propisano je da u slučaju sklapanja ugovora na daljinu, obavijest iz članka 57. stavka 1. ovoga Zakona mora biti prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koje se koristi te mora biti priopćena jednostavnim i razumljivim jezikom, a ako se daje na trajnom mediju, mora biti i čitljiva. Navedeni zakon propisuje i mogućnosti jednostranog raskida ugovora sklopljen na daljinu. Odredbom članka 41. stavak 5. ZEK-a propisano je da pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku; Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona.

20. Spisu tuženika priložena je potvrda o sklopljenom ugovoru, prethodno opisanog sadržaja, sklopljenog 12. listopada 2018., sredstvima daljinske komunikacije, uz zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa od 5. listopada 2018. (gdje je ukupna mjesečna naknada iznosila 274,00 kn, bez uključene usluge najma dodatnog tv prijamnika). Stoga nisu osnovani navodi tužitelja o sadržaju ugovorne obveze prema zahtjevu od 5. listopada 2018. obzirom da iz istoga ne proizlazi da je ugovoren i najam dodatnog tv prijamnika, a koji je ugovoren navedenim ugovorom sklopljenim na daljinu 12. listopada 2018.

21. Među strankama je nesporno da je predmetna ugovorna obveza prestala postojati 1. studenog 2020. istekom razdoblja od 24 mjeseca od početka primjene, a tužitelj nije dokazao nevaljanost ugovora sklopljenog 12. listopada 2018. sredstvima daljinske komunikacije.

22. Iz sadržaja podneska od 4. veljače 2019. upućenog tužitelju proizlazi da je tužitelj (i) prethodno podnosio prigovor zbog nezadovoljstva sklopljenim ugovorom od 12. listopada 2018. pod šifrom korisnika 1.25557880.

U navedenom podnesku navodi se da je 12. listopada 2018. dogovorena aktivacija SVE Trio paketa uz promotivnu pogodnost 6 mjeseci bez naknade, te nakon toga 29 kuna naplata PlanetSport paketa u iznosu od 45,00 kn i dodatni TV HD prijemnik bez naknade do kraja ugovorne obveze. Iz navedenog podneska proizlazi i da je izvršen ponovni obračun izdanih računa za mjesec studeni i prosinac 2018., te da ubuduće mjesečna naknada za navedeni paket neće biti obračunata još po računima za veljaču, ožujak i travanj 2019., te će prvi račun sa mjesečnom naknadom biti obračunat za svibanj 2019. U podnesku je također navedeno i da je poništen račun za uslugu za siječanj 2019. jer ga tužitelj nije dužan podmiriti s obzirom na deaktivaciju usluge.

23. Uzimajući u obzir sve prethodno izneseno, sud smatra kako je pobijana odluka tuženika KLASA: UP/I-344-08/21-01/27, URBROJ: 376-05-2-21-7 od 2. ožujka 2021. zakonita te da postupanje nije bilo u suprotnosti s odredbama ZEK-a i mjerodavnih podzakonskih propisa. Sud obrazloženje osporavane odluke ocjenjuje sukladnim odredbi članka 51. stavak 8. ZEK-a.

24. Slijedom iznesenoga, a na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima sud je odlučio kao u izreci presude pod točkom I.

25. Kako naknada štete (odnosno zahtjev tužitelja na isplatu preplaćenog iznosa od 720,00 kn koliko tužitelj smatra da je preplatio ugovornu obvezu prema predstavljajući akcesorni zahtjev, a odluka o sporednim zahtjevima slijedi ocjenu zakonitosti osporavanog rješenja, sud je odlučujući o zakonitosti osporavane odluke ujedno utvrdio da nije osnovan zahtjev tužitelja za naknadu štete, sukladno odredbi članka 59. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, te odlučio kao u toč. II. izreke ove presude.

U Osijeku 5. listopada 2021.

Sutkinja
Blanka Sajter v. r.

Uputa o pravnom lijeku: protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. Zakona o upravnim sporovima).

Za točnost otpavka
Anica Žigmundić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno 11.10.2021., 10:40:56 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/31	376-08/NJ	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-05	0	

d2783065